

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
СЪБОТА
15 МАРТ
1969
ГОД. XXVI
Бр. 32
(2544)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ЦВЕТЯ ЗА ПРАЗНИКА

1. Янка Божанова вече три години работи в строителството, но има моменти, когато отчаяно махва с ръка: „Груда работи! За едното чудо да се изложа...“

От началото на тази година в Стойрайдон — Павликени се прилага вътрешно-технологична специализация на производствения процес. И Янка стана ръководител на група за груб строеж на обектите с главен технически ръководител Манко Стоянов.

— Малко е стеснителна, но прекрасно работи и като ръководител, и като общественичка.

Това мнение на партийния съкетер Николай Йасков споделя напълно не само ръководителята на Стойрайдона.

А Ганка Христова е помощник-технически ръководител на групата за довършителни работи. Освен това тя е секретар на Съвета на младия специалист. Сам по себе си, този факт е достатъчно красноречив. Нужно ли е да припомняме, че на се-

гашния етап спазването на пусковия срок е особено важно, а това до голяма степен зависи от дейността на групите за довършителни работи. А те са пръстани по много обекти и при всички се налага да идеш...

Да си ръководител в строителството не е лесна работа, дори за мъже!

2. Жените-производственички в Стойрайдона не са много. Суровата, но романтична професия на строителя все още трудно намира признание сред женското общество. Обаче Лазарин Веркинов, бригадир на комсомолска бригада, твърди, че

на жените по им подхожда да „плетат“ сложните дантели на арматурните работи, отколкото някакви там плетки. Той, разбира се, се изгнува, но малдите

арматурници от неговата бригада Мария Микова, Йорданка Георгиева и Латинка Борисова са свързани със серзиони, като казват, че са „изледи“ повече же лзо, отколкото прежде. Учениците се от опита на своите по-възрастни дружари Велика Генкова и Л. Маринова, те са оставили част от своята женска сръчност и нежност в скелите на един обект...

Пенка Ганева работи като мащаб в бригадата на съпруга си. На колко места са работили те, двамата, колко жилища и производствени сгради са измазани с труда и любовта им ръце!

Чудо ли е това, че Пенка е обявена за най-добра производственичка в Стойрайдона...

3.

На всяко заседание на Районния съвет неизменно присъстват и една жена. Надка Илиева работи повече от 10 години в строителството. Дългогодишният опит и внимателността ѝ към хората са ѝ печели уважение сред целия строителен колектив. Затова не се учудява, когато чуете някой по-възрастен работник да я нарече „кака Наска“. Така в Стойрайдона я нарчат всички. Работата в отдел „Личен състав“ е винаги много и напреката, а и Надка Илиева напира време да се занимава и с обществена дейност. Да се поддържа в добър вид кътът, да се издава агитатъл, да се подготви програма за някое гържество — това са само част от защълженията на един отговорник по културно-масовата работа. Работи се, Надка Илиева не би могла да сътвори всичко сама. Помагат ѝ родово — Венета Серафимова, Йорданка Керекова, Мария Чалова... И само те ли?

Старото понятие „служителка“, „чиновничка“ съвсем не е подходящо, когато говорим за административните работници от Стойрайдона.

4.

Р. края на миналата година в управлението монтираха телекс. Това техническо

средство за бърза и качествена информация, така необходима в строителството, дълго време не беше предмет на любопитство и „спорни“ разговори. Но скоро започнаха да използват изключително неговите услуги.

Младата телеписка Стефка Александрова с всеки изминат ден все по-прецисно усъвоява своята нова професия. Помага

й Росина Георгеска от отдела за оперативно ръководство на строителството. Цвете комоголки полагат усилия информациите да бъдат винаги своевременна и точна.

*

Една тема сега вълнува целия колектив и другарките, чиито имена споменават. Това е темата за принос на за юбилея на свободата. На Осми март ние, дарихме и тези другарки с цветя. Тогава те подхвърляха, че и за голямия празник трябва да има цветя.

Да! 25-годишнината на социалистическата революция у нас

има и своята своята по-възрастни дружари Велика Генкова и Л. Маринова, те са оставили част от своята женска сръчност и нежност в скелите на един обект...

Йордан ВЕЛИКОВ

ПОХОД НА ЖЕНТИТЕ

Група професионални активистки и активистки на съветите за работа с жените тръгнаха в четвъртък на четвъртидневен поход по билото на Стара планина, посетен на 25-годишнината от социалистическата революция в България и Международния ден на жената — 8 март.

Те ще преминат от х. „Грамадина“ и гара Кърстец през х. „Армеец“, връх Бедените, х. „Бузлуджа“, връх Столетов, през Соколския манастир и ще слезат в Габрово, където ще посетят къщата-музей на Митко Палаузов и други исторически забележителности на града.

В похода участва Невяна Русанова — бивша партизанка, която ще разкаже на участниците спомени от партизански живот.

В. КАМБУРОВА

РАДОСТЕН ДЕН
ЗА ЕЛЕНЧАНИ

За жителите на Елена двете представления, които Държавният ансамбъл за народни песни и танци изнесе на 13 март, бяха истинска радост. Публиката дълго аплодира артистите за прекрасните изпълнения. Букетите със свежи цветя най-добре изразиха благодарността на еленчаните за голямото изкуство, което им поднесе ансамбълът.

К. ВАСИЛЕВ

Н. Р.

Същността на изпълнението

е, че една и съща

изпълнителка може да

изпълни различни

роля в различни

представления.

Изпълнението е

изпълнено със

величие и съ

красота.

Изпълнението е

изпълнено със

величие и съ

ТЕМИ НА ДЕНЯ

ГРИЖИ ЗА ПРАСКОВЕНИТЕ НАСАЖДЕНИЯ

Първоначално създадението прасковени насаждения в окръга надминават вече 10 години възраст и поради биологичната им същност бързо израстват. Дърветата им станаха досъд годеми. Върхните им клони се издигнаха високо и оголиха дългите ветви. Повърхността в градината се склони. Препинаването на почвообработватите машини и пръскачките се затрудниха. Обработките и пръскането често биват некачествени.

За да се излезе от гова състояние, трябва да се приложи подмладяване. Дървесината с дебелина до 3 см. расла през последните 4-6 години, се сваля, а на неиното място израства нова, която продължава да плодоноси още 5-6 години. По-младите клонки, които остават под мястото на срезването, се режат по познатия начин за дългата резита, като сините смесени клончета не се съкрашават, а по-слабите от тях се режат по на 2 листни пъпки.

Върху жизнените плодоноси 2-3 години клонки се оставят най-жизнените летораст, а другите се съкрашават в 1-2 листни пъпки. Източните плодоноси пръспат последните 2-3 години клонки, които са съкрашавани до основата на съкрашаването на скелетните клони до дебелина 3 см в диаметър; разреждане на клонките по останалата част на скелетния клон през разстояние 10-12 см; съкрашаване на смесените и цветни клончета по на 2 листни пъпки, а лакомите по на 7-9 пъпки, с цел да се получат пълноценните смесени клонки, които през следващата година ще дадат увеличена продукция.

В ония градини или в горни край на градините, където са запазени около 20-30 на сто от плодните пъпки, както в с. Стrelец от ТКЗС — Драганово, с. Добри дъл от ТКЗС — Лясковец, под с. Балканци — на ДЗС — Кесарево, се налагат всички добре развити смесени клончета да се оставят, без да се съкрашават. Не се съкрашават и една част от лакомите, чито плодни пъпки обикновено са към върха, а останалите се съкрашават на 7-9 пъпки. Всички слаби клонки се съкрашават на 2 листни пъпки, а скелетните клони се режат до 4-годишна на дълбинка.

След така направената резита през годината, в която тя е извършена, се губи около 25-30 на сто от количеството на плодовете. Но получените плодове пак са по-качествени. Все пак те не могат стойностно да компенсират напълно причинената от подмладяването загуба. През следващите години обаче доходите от насажденията се повишават бързо и достигат съответно 115, 130 до 150 на сто спрямо предишната за резитата година.

Силното понижение на температурата на 9 и 13 януари т.г. причини измързване на плодните пъпки в цели градини или част от тях от

Петко БАМБУКОВ
старши-научен сътрудник

СЪРДЕЧНОСТ И ТРУДОЛЮБИЕ

града за отличната й работа. Не беше малък успех това — в колектив от дългогодишни работници само за около една година да заслужи доверието и уважението на колежките си, на профсъюзното ръководство. Членът на дружествената комисия на ДКМС в пресуквачния цех, комсомолският групов отговорник Димитък Великова е отзивчив, сърден човек. Разговаря с нейни колеги. Всички са единодушни — добра работничка, трудолюбива, дисциплинирана и много сръчна. Наглодавах я на работното ѝ място. Спокойно, уверено, съредоточено и бързо обслужва тя големия фронт тромели. Не губи време за излишни движения и преходи, всяко нейно движение е отмерено и пресметнато.

Драган ВЕЛЕВ

„Моята цел? — да бъда полезна на близките си. Моята основна задача? — да помогна на сестра си да завърши висешкото си образование във ВПИ „Братя Кирел и Методий“. Мояте мечти за бъдещето? — да продължа час по-скоро образоването си. Имам условия да работя и уча във вечерната гимназия.“

Това са думи на работничката от ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново. Димка Великова. И, което е по-важно, това не са високолатински фрази, а думи от една искрена изповед, думи, огледало на живота ѝ, на стремежите ѝ.

Преди две години Димка пристигна във Велико Търново от далечен бургаско село Каблешково. Съ страх и стеснителност пристъпва тя към машините в пресуквачния цех. Но като своя дъщеря я приема и обиква опитната дублирка кака Алие. И още през втория месец Димка започва да изпълнява трудовите си норми. Все посрочно работят нейните ръце все повече и по-качествени са нейните бобини. С вски изменищ месец тя започва да премълниза все повече трудовите си норми и да си осигурива високо трудово възграждение, така необходимо ѝ, за да издръжи себе си и по-голямата си сестра — студентка, а и да изпраща по малко в чужди и търсещи тримесечие на минулата година тя заслужено извоюва званието „Ударник“, което бе на-

че към духовния оркестър на предприятието има следните вакантни длъжности:

1. Обоинст
2. Кларнетист
3. Валдхорнист
4. Басфлингорнист

Желателно е оркестрантите, които кандидатстват за горните длъжности, да владеят и втори инструмент.

Извити се провеждат всеки ден от 9 часа сутринта в залата за репетиции на оркестъра в новостроящия се народен театър — гр. Велико Търново.

Сърдечност и трудолюбие

Сърдечност и трудолюбие</p

„ТАНГО“

Преди повече от двайсет години в нашата литература се появява повестта на Георги Каравлов „Танго“. С нея той прибавя нещо ново към първите състъпки на социалистическата и литература. Нещо, което не светва и не угасна с конюнктурата си значимост, а е валидо и днес. Това е сериозният резултат от изграждането на образи на антифашистки борци-комунисти в едно време, когато революционият патос често пъти надхвърля мярката на жизнената правда и подменяще убедителността на художествената творба. Образите на Каравлов — верни, безспорни, тежат и днес. И не е чудно, че дойде време това значително произведение да потърси и кинематографа.

Ключът на повестта е станал именем и ключ на филма, поставен от Васил Мирчев по сценарий на Слав Г. Каравлов — необикновеният обик между Иоргов и Хаваджиева. В рамката на предизвиканото танго и на неговото изпълнение се движат действието, насищено с напрежение, тъй като заедно с тангото ще се изпълни и смъртната присъда над трима комунисти. Така, филмът, както и литературният първоизточник, се композира върху три опорни точки — балът у Каеви, където сред празнодумието на буржоазията върхука се открайват образите на интелигентния прокурор-фашист Иоргов (П. Пенков) и проницателната циничка Хаваджиева (Н. Коканова), когато прокурорът ще нареди изпълнението на присъдата и на любомита си ганг, втората сложна нишка се развива в затвора, в средата на тримата осъдени на смърт комунисти, третата група епизоди на отнася към домовете и близките на осъдените, които чакат жестоката раззвързка с цялата гама на настъпленията, отчаянието и протеста...

В повестта тези три точки са единакво действени, пропорционално композирани и имат равна заслуга за целостта на произведението. Във филма надделяват по време епизодите в затвора, по-малка част заемат селските сцени, а балът е останал само един повод, за който ще се сетим на финала. Режисурата разкрива поведението на осъдените в два плана — реалните им постъпки и представите им. В тази двойственост на тяхната мярка тежестта е паднала върху представите и това до известна степен намалява резултата, пронизиращ от реалното им поведение. Балът у Каеви е предаден с вкус и чувство за мярка. Но, завършен — още в първата четвърт на филма, го-ви епизод постепенно се губи от паметта на зрителя и финалната картина на опустелите помещения, в които звучи тангото, ильо едва ли не като изненада.

Най-сполучливата част от екранизацията трябва да отнесем към селските сцени. Всеки един от героите в различна среда реагира искрено, с проникновение и оставя отпечатък на една във времена атмосфера. Особено силно въздействува играта на актьорите Григор Вачков (Ильо) и Петър Слабаков (Тодор).

Младият снимачен екип — режисьорът Васил Мирчев и операторът Ивайло Тренчев — показва кинематографичен усет в преразказа на повествуванието. Ние имаме да отречем приноса на киноезика в екранизацията на „Танго“ — нейните качестви бяха вече признати на фестивала в Авелино (Италия), където филмът получи награда и добра оценка. И все пак у нас преобладава заключителното убеждение, че силата на тази творба идва преди всичко от литературната основа.

ИВАН СТОЯНОВИЧ

Двета филма са следваща програма на кината „Девети септември“ и „Искра“ във Велико Търново и „Христо Ботев“ в Елена.

Хубавее с. Царевец

Днес старите къщи в Царевец останаха малко. Със своите нови магазини, битови сгради, благоустроени улици селото прилича на малък градски квартал! Красиво е оформен центърът с градинки, асфалтирани площи, битов комбинат, търговски комплекс, летен кинотеатър...

Само през 1968 година бяха оствършени много нови мероприятия по благоустройстване на селото. Изработиха се над 500 линейни метра тротоари, 400 метра улична настилка, направиха се красиви метални огради на училището и детската целиндрична градина. Сега се строя голяма административна сграда на три етажа, в която ще се помещават администрацията на филиала на ДЗС „Сувата“, пощата и пътномощничество.

БОТОВ

Н. МИЛЧЕВ

Кадър из филма „Танго“

„ИКОНОСТАСТЬ“

Филмът „Иконостасът“ е създален по мотиви от „Железният танго“ на Димитър Талев. В него откриваме цялото богослужение на романа. Но и не го търсим! Заслужилите артисти Тодор Динов и Христо Христов (сценарист и постановчи на филма) са избрали една от много теми и ни я поднасят окръпната, издигната над всичко останала. Това е темата за разкрепощаването на човешкия дух, за свободната и възвишена любов. Герои като Лазар Глаузев и Ния са показани по-бего, „Иконостасът“ разкрива взаимоотношенията между трима души — Рафе Клинич, Катерина и Султан. В този своеобразен триъгълник е затворен и конфликтът между жестокия стар морал, наплаща-

Дора МОНОВА

ван стотици робски години, и морала на младите, на които е отредено да рушат тези пластове. Темата за свободната любов се прелива в темата за свободното творчество и накрая в темата за голямата и пълна свобода. Всичко това придава на филма определено съвременно звучение.

Естествено, във филма има и неща, които не задоволяват — прекалена продължителност на кадри с второстепенно значение, някъде използване на познати решения и пр. Но те са малко, за да нарушаат цялостното впечатление от „Иконостасът“.

Срещата на българските зрители с новото произведение на студията за игрални филми ще бъде едно радостно събитие.

Джено МИХАИЛОВ

Кадър из новия български филм „Иконостасът“

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

„СТАНДАРТ ОЙЛ“ СРЕЩУ ПЕРУ

В столицата на Перу — Лима — вчера отново бил организиран масов митинг в защита на националния суверенитет — гласят съобщенията на телеграфните агенции. В минигата участвали всички партии, влизали в блока, наречен „Единство на левите“. Коммунистическата партия, Фронтът за национално обединение, партията „Съюз на перуански народ“ и независимите.

Суверенитетът на Перу е положен на серийен натиск, след като правителството на Веласко Алварадо на 6 февруари

години петролните залежи в

Бреа и Парньяс, Дълътъ на компанията, натрупан през 40-годишната експлоатация на подземните богатства на Перу, е достатъчен да покрие дефицита в държавния бюджет. Общественото негодувание беше голямо. При тази обстановка военното правителство начело с генерал Веласко Алварадо извърши преврат през октомври и предупреди компанията, че до 6 февруари т. г. трябва да уреди дълга си, „ИПК“ отказа да стори това — тогава правителството експроприира собствеността на „ИПК“. Още е рано да се направи обективна прещенка. Същественото е, че те

се приеха редица мерки, които отговарят на националните интереси.

На 7 януари бе взето решение за „перуанизация“ на търговската банка. Не се касае

за национализация, тъй като тя

не става държавна собственост

— цяла е 77 процента от капи-

талиите да бъдат перуански и

4/5 от ръководния персонал —

перуанци. Правителството в Ли-

ма забрани на американските

риболовни кораби да действу-

ват в перуански териториални

води. След като един американ-

ски кораб бе задържан от бре-

говата охрана, Вашингтон за-

говори за шантаж от страна на

Перу. Американските вестници

пишат за „оскърбителния ин-

цидент“, а авторитетният „Ню

Йорк таймс“ озаглави своя ма-

териал „Перуанското предизви-

кателство“ — и поисква „възмез-

дие“ за експроприраната соб-

ственост.

Натисъкът не е само словесен:

американските мореплаватели

компании предупредиха

Перу, че ще увеличат с 10 процента

таксите за превоз на перуански

стоки, което прави два милиона

долара годишно.

Държавният департамент

официално уведоми Перу, че

трябва да уреди до април тази

година спора си с „ИПК“, в

противен случай икономическата

помощ ще бъде спряна и САЩ

ще престанат да внасят перуан-

ски на КАТ в този само град!

С неоправдано високо самочувст-

вие, след като беше виновен, раз-

сърдена понесе заблуждата и даде

глобата Добринка Минчева Коцева

от Лисковец (сл. 1).

— Не съм откук, бе, хора... —

казахът за свое оправдание Веселина

Иванова от Павел Стаменов

и Гордана от Кърджали.

Като че становището

е отстояно от

ученичката от училището

по текста „Веда Благоева“ Невена

Савова, монторът от ДАП Георги

Първанов, кал., Петър Стоянов и

други.

— И така — за 1 час само —

48 възможни смъртни случаи от не-

мардирство да пазят собствения си

живот!

Пешеходецът е в право да си

учиства в уличното движение, но

когато не сблъскава задължения

та си в това отношение, е нужно да

отговори на вината си, каквато

прави на движението на пеша

на края на пеша

на пеша